

Znaczenie GDF-15 w patomechanizmie ostrej prawokomorowej niewydolności serca badanej w modelu ostrej zatorowości płucnej

Choroby układu krążenia stanowią główną przyczynę zgonów w populacji europejskiej. Wśród nich, trzecią najczęstszą przyczyną śmierci jest żylna choroba zakrzepowo-zatorowa, której najgroźniejszą manifestacją jest ostra zatorowość płucna. Do zgonu w przebiegu ostrej zatorowości płucnej w przeważającej liczbie przypadków dochodzi z powodu niewydolności prawej komory serca.

Dokładne mechanizmy rozwoju i progresji niewydolności prawej komory serca w przebiegu ostrej zatorowości płucnej nie zostały poznane. Wiadomo, że jest to m.in. konsekwencja niedokrwienia mięśnia sercowego oraz rozwijającego się lokalnego stanu zapalnego.

Celem naszego badania jest określenie roli cytokiny o nazwie różnicujący czynnik wzrostu 15 (GDF-15) w rozwoju ostrej niewydolności prawokomorowej. Uważamy, że podwyższone stężenia GDF-15 w surowicy krwi obwodowej wiążą się z większym nasileniem stopnia niewydolności prawokomorowej.

W okresie następnych trzech lat planujemy zbadać kolejnych chorych z ostrą zatorowością płucną pod kątem stopnia dysfunkcji prawej komory, która oceniana będzie na podstawie przekłatkowego badania echokardiograficznego oraz stężenia w krwi markerów niedokrwienia i przeciążenia mięśnia sercowego (troponina T, N-końcowy fragment peptydu natiuretycznego typu B). Następnie, oceniane będzie stężenie GDF-15 w surowicy.

Nasze badanie pozwoli lepiej poznać mechanizmy rozwoju niewydolności prawokomorowej. Wyniki badania będą mogły w przyszłości posłużyć jako punkt wyjścia do dalszych rozważań na temat określania ryzyka zgonu w przebiegu ostrej zatorowości płucnej, które jest niezbędne do doboru najlepszego sposobu leczenia.